

RIIGI TEATAJA

Nr. 84.

22. oktoobril 1937.

Nr. 84.

- Art. 695. Sadamate seadus.
696. Kaubalaevade sõidukõlvulisuse seadus.
697. Tunnustatud hobusetõugude aretuse piirkondade ja ulatuse määrus.
698. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.
699. Otsus Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise kohta.
700. Sundmäärus Otepää linnas asuvates ärides ja tööstuslikes käitistes töötavate isikute tervisliku seisukorra järelevalve kohta.
701. Valga maavalitsusele võetavate maksude määrad.

695. Sadamate seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 13. oktoobril 1937.

I.

1. peatükk.

Riigi- ja erasadamad.

§ 1. Sadamad on laevanduslikuks ja kaubanduslikuks tegevuseks määratud vee- ja maa-alade piirkonnad ühes juurdekuuluvate ehitiste ja seadistega.

§ 2. Riigi valitsemisele kuuluvaid sadamaid nimetatakse riigisadamaiks, teisi — erasadamaiks.

Riigisadamais asuvaid erasildu ei loeta erasadamaiks.

§ 3. Riigisadamate administratiiv-piirid, arendamiskava ja avaliku kasutamise üldise korra määrab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

§ 4. Loa erasadama asutamiseks annab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

Loa andmisel kinnitab Vabariigi Valitsus erasadama administratiiv-piirid.

§ 5. Teedeminister kuulab enne § 3 ja 4 nimetatud ettepanekute tegemist ära Majandus-, Sise- ja Sõjaministri, Sõjavägede Juhataja, kohaliku omavalitsuse ja Kaubandus-Tööstuskoja arvamuse.

§ 6. Erasadama avalikuks kasutamiseks avamine võib toimuda ainult vastava loa alusel, mille annab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul. Teedeminister enne ettepaneku tegemist kuulab ära Sõjaministri ja Sõjavägede Juhataja arvamuse.

Teedeminister kinnitab erasadama avaliku kasutamise korra ja tingimused, välja arvatud sadama kasutamise maksud.

§ 7. Sadamate administratiiv-piiride määramise otsused, samuti avalikuks kasutamiseks avatud sadamate kasutamise kord ja tingimused avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 8. Sadamate administratiiv-piirides kehtivaid avaliku julgeoleku ja heakorra määrusi annab Teedeminister kokkuleppel Siseministriga.

Nende määruste kehtivust on Vabariigi Valitsusel õigus tarbe korral laiendada ka sadama administratiiv-piirkonna naabruses olevatele vee- ja maa-aladele vajalikes piirides ja ulatuses.

§ 9. Sadama administratiiv-piirides Veeteede Valitsuse valdusel olevate riigi maa-alade, ehitiste ja seadiste kasutamise korra ja tingimused määrab Teedeminister.

§ 10. Riigisadamais riiklikkude ja avalikuks kasutamiseks määratud ehitiste püstitamise ning maa-alade partselleerimise kohta annab määrusi Teedeminister, ära kuulates kohaliku omavalitsuse arvamuse.

§ 11. Erasadamates püstitatavate nende ehitiste ja seadiste projektid, mis on otseses seoses sadama tegevusega, peavad kinnitatud olema ka Teedeministri poolt.

2. peatükk.

Sadamate valitsemist teostavad organid.

§ 12. Riigisadamaid ehitab, hoiab korras ja valitseb Teedeministeeriumi Veeteede Valitsus.

Kõigi erasadamate suhtes teostab Veeteede Valitsus järelevalvet selle kohta, et neid ehitisi ja seadiseid, mis on otseses seoses sadama tegevusega, püstitatakse seal vastavalt kinnitatud projektidele.

Avalikuks kasutamiseks avatud erasadama suhtes teostab Veeteede Valitsus järelevalvet veel selle kohta, et seal erasadama valdaja kinni peaks sadama kohta kinnitatud kasutamiskorrast ja -tingimustest.

§ 13. Sadamate laevanduslikkude, majanduslikkude, kaubanduslikkude ja muude tähtsamate küsimuste läbivaatamiseks on Veeteede Valitsuse juures Sadamate Nõukogu.

§ 14. Nõukogu koosseisu kuulub esimehena Veeteede Valitsuse direktor ja liikmetena 2 Teedeministeeriumi, 1 Majandusministeeriumi, 1 Sõjaministeeriumi, 1 Eesti Linnadeliidu, 2 Kaubandus-Tööstuskoja ja 1 Põllutöökoja esindaja.

Nõukogu liikmed määratakse nõukogusse Riigihoidja poolt viieks aastaks vastavate asutiste poolt esitatud kandidaatide hulgast. Neid ei loeta riigiteenijaks nõukogusse kuulumise põhjal.

Nõukogu valib oma liikmete hulgast igal aastal nõukogu esimehele asendaja.

§ 15. Juhul, kui keegi nõukoguliikmeist tarvitab kurjasti nõukogu koosolekul saadud andmeid või teateid, kaotab avaliku usalduse või mõjuva põhjusega puudub kolmest üksteisele järgnevast nõukogu koosolekust, on Teedeministril õigus esitada Peaministri kaudu Riigihoidjale ettepanek selle liikme tagandamiseks nõukogust.

§ 16. Nõukogu koosolekust võtab sõnaõigusega osa Riigikontrolli esindaja Riigikontrolöri määramisel.

Nõukogu koosolekust kutsutakse sõnaõigusega osa võtma Põllutööstusministeeriumi esindaja kalasadamatesse puutuvate küsimuste arutamisel.

Nõukogu koosolekuist võidakse kutsuda sõnaõigusega osa võtma Veeteede Valitsuse ametnikke nende ametialasse puutuvate küsimuste lahendamisel, tarbe korral ka asjatundjaid väljastpoolt.

§ 17. Nõukogu koosolekuist osavõtjale makstakse tasu istungite eest ja sõidu- ning päevaraha Veeteede Valitsuse summadest Vabariigi Valitsuse poolt määratud suuruses.

§ 18. Nõukogu läbivaatamisele kuuluvad eriti:

- 1) riigisadamate administratiiv-piiride määramine, sadamate väljaehitamise ja nende tegevuse arendamise kavad ja nendega seotud küsimused;
- 2) erasadama avalikuks kasutamiseks avamise küsimus;
- 3) riigieelarve kava sadamatesse puutuv asos;
- 4) sadamate tegevuse ja eelarve täitmise aruanded;
- 5) sadamatele kinnisvarade omandamise ja sadamate kinnis- ja vallasvarade valitsemise ja võõrandamise küsimused, millele lõplik otsustamine sellekohaste seaduste järgi kuulub Teedeministrile või Vabariigi Valitsusele;
- 6) sadama, lao ja sadamaseadiste kasutamise maksud;
- 7) lepingud sadamate maa-alade ja ladude rendile ja üürile andmise kohta kestusega üle kahe aasta;

8) sadamate kohta käivad seadused ja määrused;

9) kõik muud sadamatesse, veeteedesse ja laevandusse puutuvad küsimused, mis esitatakse nõukogule Teedeministri või Veeteede Valitsuse direktori poolt või tõstetakse üles nõukogu liikmete poolt.

§ 19. Nõukogu koosolekuid peetakse tarviduse järgi, kuid vähemalt üks kord kolme kuu jooksul.

Koosoleku kutse ja päevakorra saadab nõukogu esimees nõukogu liikmeile ja Riigikontrolli esindajale vähemalt kolm päeva enne koosolekut.

§ 20. Nõukogu koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa viis liiget, nende hulgas nõukogu esimees või tema asendaja.

§ 21. Nõukogu otsustamisele esitatakse ettepanekud Veeteede Valitsuse kaudu. Küsimused otsustatakse lihthäälteenamusega; häälte poolnemisel otsustab esimehe hääl.

§ 22. Nõukogu koosoleku kohta peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik koosolekust osavõtjad.

Protokollis märgitakse koosoleku aeg ja koosolekust osavõtjate nimed, ettepanekute sisu ja põhjendused ning neile järgnenud otsused. Otsus motiveeritakse, kui see ei ühtu ettepanekuga. Samuti märgitakse protokollis vastuhäälatajate ja Riigikontrolli esindaja eriarvamused, millede põhjendused tuleb esitada hiljemalt kahe päeva jooksul pärast koosolekut.

Protokollil ärakiri saadetakse Teedeministrile ja Majandusministrile ning Riigikontrolörile kolme päeva jooksul pärast koosolekut.

§ 23. Nõukogu asjaajamine on Veeteede Valitsuse ülesandeks.

§ 24. Riigisadamaid valitsevad koha peal ja korraldavad nende tegevust sadamakaptenid.

§ 25. Teedeminister võib määrata sadamakapteni tegevuspiirkonnaks ka mitu riigisadamat. Sel juhul võib Veeteede Valitsus panna sadamakapteni ülesannete täitmise koha peal tema poolt määratud ulatuses teistele tema teenistuses seisvaile isikutele.

§ 26. Kokkuleppel vastava ministriga võib Teedeminister panna sadamakapteni ülesannete täitmise riigisadamas ka teise ministeeriumi ametkonda kuuluva riigiteenija peale Teedeministri poolt määratud ulatuses.

§ 27. Avalikuks kasutamiseks avatud erasadama valitseja kuulub Teedeministri kinnitamisele. Sadamavalitseja täidab sadamakapteni avalikõigustlike ülesandete Veeteede Valitsuse direktori poolt määratud ulatuses ning allub nende ülesannete täitmisel Veeteede Valitsuse järelevalvele.

Sadamavalitsejad saavad palga erasadama valdajalt.

3. peatükk.

Sadamakapteni ülesanded ja võimupiirid.

§ 28. Sadamakapten täidab käesoleva ja teiste seadustega tema peale pandud ülesandeid.

Sadamakaptenile võidakse seadlustega panna eriülesandeid riigikaitse alal.

§ 29. Sadamakapten valvab oma tegevuspiirkonnas sadamate, veeteede ja laevasõidu kohta käivate eeskirjade täitmise järele, milleks tal on õigus tarbe korral nõuda laeva- ja muude ujuvabinõude dokumentide esitamist endale.

§ 30. Sadamakapten teeb korraldusi laevade ja muude ujuvabinõude, samuti parvede liikumise, pukseerimise, paigutamise ja kinnitamise kohta ja määrab kohad, kuhu võib laevadelt ja muudelt ujuvabinõudelt ning sadamastillalt heita prügi ja vett roojastavaid aineid.

§ 31. Sadamakaptenil on õigus lasta laevu ja muid ujuvabinõusid, samuti parvi, kui nende paigutamisega ja kinnitamisega rikutakse vastavaid eeskirju ja korraldusi, nende valdaja kulul ümber paigutada ja uuesti kinnitada.

§ 32. Sadamakapten valvab oma tegevuspiirkonnas Veeteede Valitsuse valdusel olevate maa-alade, sadamasildade, maandumissildade, ehitiste ja seadiste korrapärase kasutamise järele ja teostab Veeteede Valitsuse poolt antud juhendite kohaselt nende jooksvat korrashoidu.

§ 33. Sadamakapten võib tuleohu ja plahvatuse juhtudel nõuda vajaduse piirides kaasabi politsei-, tolli- ja muudelt ametivõimudelt, laevade ja muude ujuvabinõude juhtidelt, samuti eraisikutelt.

§ 34. Sadamakapten annab vastavates eeskirjades määratud alustel ja tingimustel rendile ja üürile oma tegevuspiirkonnas Veeteede Valitsuse valdusel olevaid maa-alasid, ehitisi ja seadiseid.

§ 35. Raudtee-liiklemise korra sadamas määrab kokkuleppel sadamakapteniga riigiraudteede suhtes Raudteevalitsus ja eraraudteede suhtes nende valdaja.

Sadama tegevuse huvides katkestab Raudteevalitsus või eraraudtee valdaja raudtee-liiklemise sadamas teatud ajaks kas osaliselt või täielikult, kui seda nõuab sadamakapten.

§ 36. Sadama administratiiv-piirides raudtee ja avalikuks kasutamiseks määratud sõidu- ning jalgteede ehitamine ja parandamine, samuti nendel teedel kanalisatsiooni, veevärgi ja maakaablite panemine toimub nende tööde teostaja poolt kokkuleppel sadamakapteniga määratud ajal.

§ 37. Sadamate, veeteede ja laevasõidu kohta käivate eeskirjade rikumisega ja Veeteede Valitsuse valdusel olevate maa-alade, ehitiste ja seadiste mittekorrapärase kasutamise kolmandate isikute poolt riigile tekitatud kahjud teeb kindlaks ja hindab sadamakapten.

Nende kahjude kindlakstegemise ja hindamise juurde kutsutakse kahjutekitaja, kelle mitteilmumine ei takista kahjude kindlakstegemise ja hindamise toimetamist.

Kui kahjutekitaja ei nõustu kahjutasu maksmisega, siis nõuab Veeteede Valitsus selle kahjutekitajalt sisse kohtu korras. Sadamakaptenil on õigus laeva või muud ujuvabinõud kuni kahjude tasumiseni või tagamiseni sadamas kinni pidada.

4. peatükk.

Sadama kasutamine laevade ja teiste ujuvabinõude poolt.

§ 38. Sadama administratiiv-piiridesse sissesõitvad kaubalaevad ja muud ujuvabinõud mahuga üle 5 bruto-registertonna tuleb võimalikult kohe sadamakapteni juures sisse klaarida, esitades laeva lipu- või registrimistunnistuse ning üldteateid kauba ja reisijate kohta. Eesti laevade sisseklaarimisel tuleb esitada veel munsterrolli.

Sadama administratiiv-piiridest väljasõidu loa saamiseks tuleb need laevad ja muud ujuvabinõud sadamakapteni juures välja klaarida, esitades Eesti laevade kohta sadamakapteni nõudmisel lipu- või registrimistunnistuse ja munsterrolli.

Sisse ja välja klaarida ei tule: 1) Eesti ja välisriikide sõjalipu ja Kaitseliidu ujuvabinõude lipu all sõitvaid laevu, 2) kaubaveoks mittekasutatavaid riigilaevu ja 3) laevu, mis sõidavad küll sadama administratiiv-piiridesse sisse, kuid ei peatu sadamasilla ääres. Punktis 3 nimetatud juhtudel on tolliasutis kohustatud pärast vastavate andmete saamist laeva kohta teatama sadamakaptenile laeva tuleku otstarbe.

§ 39. Sadamakaptenil on keelatud laeva või muud ujuvabinõu vä 1 klaarida:

1) kui ta on sõidukõlbmatu või kui teda või tema päraldisi pole seatud korras kontrollitud sõidukõlvulisuse seisukohast selleks määratud tähtajal või juhtudel;

2) kui ta on üle lubatud määra täis laaditud, ohtlikult laaditud, kui tal on üle lubatud määra reisijaid või kui tema suhtes pole täidetud muid julgeoleku-eeskirju;

3) kui ta kuulub kinnipidamisele või on pandud aresti alla tsiviilkohtupidamise või mõnes teises seaduses ettenähtud alusel ja korras.

§ 40. Laeva või muu ujuvabinõu välja klaarimata jätmise kohta koostab sadamakapten vastava protokoll, millest ärakiri antakse allkirja vastu laeva või ujuvabinõu juhile. Protokollis märgitakse välja klaarimata jätmise põhjus ja seaduslik alus.

§ 41. Laeva sisse- ja väljaklaarimise kohta teeb sadamakapten nõutavad sissekanded vastavasse raamatusse. Väljaklaarimise kohta annab ta kirjaliku tõendise või teeb vastava märkme selleks määratud laevadokumendile.

Klaarimine väljaspool sadamakapteni ametiaega toimub eritasu eest, mille taksid määrab Teedeminister. See eritasu läheb sadamakaptenile. Käesoleva lõike eeskiri ei tule kohaldamisele liinilaevade klaarimise kohta.

§ 42. Eesti ja välisriikide sõjalipu ja Kaitseliidu ujuvabinõude lipu all sõitvate laevade liikumine ja seismine sadama administratiiv-piirkonnas allub sadamas kehtivaile üldistele eeskirjadele. Sõjamineisteriumi ja sõjaväe poolt sadama maa-alade, ehitiste ja seadiste kasutamine toimub eeskirjade kohaselt, mis on antud Teedeministri poolt kokkuleppel Sõjaministriga.

5. peatükk.

Sadamatöölised.

§ 43. Sadamates võivad laevade laadimisel ja lossimisel, samuti laotöödel töötada ainult need isikud, kes on end selleks vastava sadamakapteni juures registrinud.

Sadamakapten võib registrida sadamatöolisteks isikuid, kes on vähemalt ühe aasta elanud sadama asukoha või selle naabruses olevate omavalitsuste administratiiv-piires.

Sadamatööliste registrimine toimub Teedeministri määruses ettenähtud alustel ja korras.

§ 44. Teedeminister võib määrusega, kui seda nõuavad tööolud sadamas, üheaastast elamistähtaega lühendada ja lubada registrida sadamatöolistena ka isikuid, kes elavad teiste, tema poolt määratud omavalitsuste administratiiv-piires.

§ 45. Keelatud on töötamine laevade laadimisel ja lossimisel, samuti laotöödel isikutel, keda on korduvalt karistatud varguse või salakaubaveo eest või kes on korduvalt rikkunud tolliseadust.

§ 46. Sadamakaptenil on õigus kõrvaldada laevade laadimiselt ja lossimiselt, samuti laotöödelt isikuid, kes pole registreeritud sadamatöolistena, ja samuti neid, kellel seal töötamine keelatud.

II.

Erasadamate valdajad, kelle sadamad on avatud avalikuks kasutamiseks enne käesoleva seaduse jõustumist, peavad nende sadamate edaspidise avaliku kasutamise võimaldamiseks nõutama § 6 tähendatud loa. Vastavad palved tuleb esitada Teedeministrile Veeteede Valitsuse kaudu hiljemalt 1. aprilliks 1938.

Avalikuks kasutamiseks avatud erasadamate valitsejad tuleb esitada Teedeministrile kinnitamiseks hiljemalt 1. jaanuariks 1938.

III.

Käesoleva seaduse jõustumisega kaotavad kehtivuse:

- 1) Kaubandusseaduse (VSK XI k. 2. j., 1903. a. vlj.) § 607—653 ja
- 2) Kaubandusseaduse täiendamise seadus (RT 65 — 1934 art. 559).

Tallinnas, 13. oktoobril 1937.

K. Päts

Riigihoidja.

N. Viitak

Teedeminister.

696. Kaubalaevade sõidukõlvulisuse seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 13. oktoobril 1937.

I.

1. peatükk.

Sõidukõlvulisuse nõue.

§ 1. Kaubalaevadena võib kasutada ainult sõidukõlvulisi laevu. Järelevalvet selle kohta teostavad eeskätt Veeteede Valitsuse inspektorid, sadamakaptenid ja Eesti Vabariigi konsulid Teedeministri määruses ettenähtud korras.

§ 2. Sõidukõlvuliseks loetakse laev, mis on ehitatud, seadistatud, varustatud, korras hoitud, mehitatud, laaditud ja pallastitud nii, et teda võib kasutada talle määratud otstarbeks ilma ohuta laevale endale, laevapersonaale, temal veetavaile reisijaile ja kaubale, ning mille kohta on täidetud muud selles ja teistes seadustes püstitatud julgeoleku- ja tervishoiulised nõuded.

§ 3. Vabariigi Valitsusel on õigus määrusega laiendada laadijoone, inimelu kaitse ja teiste laeva, laevapersonaali, laeval veetavate reisijate ning kauba julgeoleku ja tervishoiuliste nõuete kindlustamise kohta käivate, Eesti Vabariigi suhtes jõustunud rahvusvaheliste konventsioonide kehtivust tervikuliselt või osaliselt, muutmata või muudetud kujul neile kaubalaevadele, millele ei tule kohaldamisele need konventsioonid neis sisalduvate eeskirjade kohaselt, ja anda nende konventsioonide või nende osade elluviimiseks määrusi.

§ 4. Igale reisijatelaeval peab olema tunnistus, milles on märgitud laevale võtta lubatud reisijate arv ja päästevahendite liigid ja hulk, mis peavad leiduma laeval. See tunnistus antakse Eesti sadamate vahel sõitvatele reisijatelaevadele kaheks aastaks, teistele reisijatelaevadele aga üheks aastaks. Veeteede Valitsus võib eriliste põhjuste olemasolul pikendada väljaantud tunnistuse kehtivust kuni kolmeks kuuks.

Tunnistuse vorm, selle väljaandmise kord ja tähtajad ning eeltingimused määratakse kindlaks Teedeministri määruses.

Tunnistuse väljaandmisel võetakse maksu takside alusel, mis on määratud Teedeministri poolt kokkuleppel Majandusministriga.

§ 5. Teedeministril on õigus anda määrusi kaubalaevade laadimise ja lossimise ning neil toimuva kaupade veo kohta.

§ 6. Sõidukõlvulisuse nõuded kaubalaeva ja tema päraldiste kohta, samuti päraldiste liigid ja hulk, mis peavad leiduma kaubalaeval, kui võrd need pole ettenähtud seadustes ja Eesti suhtes jõustunud rahvusvahelistes konventsioonides, määratakse kindlaks Teedeministri määrustes.

2. peatükk.

Kaubalaeva ja ta päraldiste tehniline ja tervishoiuline järelevaatus.

§ 7. Tehnilise järelevaatusena tehakse kindlaks kaubalaeva ja ta päraldiste vastavus sõidukõlvulisuse nõuetele julgeoleku seisukohalt, tervishoiulise järelevaatusena aga kaubalaeva ruumide vastavus sõidukõlvulisuse nõuetele inim- ja loomatervishoiu seisukohalt.

§ 8. Kaubalaeva ja ta päraldiste tehnilist ja tervishoiulist järelevaatuset toimetab Veeteede Valitsus või tema poolt määratud isikud Teedeministri määruses ettenähtud eeskirjade kohaselt. Tervishoiulises osas annab Teedeminister määrusi kokkuleppel Sotsiaalministriga.

§ 9. Teostatud järelevaatusel kohta antakse välja vastav tunnistus. Tunnistuste liigid, vormi ja nende väljaandmise korra määrab Teedeminister.

§ 10. Järelevaatusel tuleb teostada nii, et see võimalikult vähe takistaks laevanduslikku tegevust ja et seejuures ära hoitaks liigsete kulude tekitamine. Selleks peavad kaasa aitama nii järelevaatusel teostajad kui ka laevaomanik.

§ 11. Laevaomanik on kohustatud tehnilise järelevaatusel teostamise hõlbustamiseks avama vajalikud ruumid, lahti võtma järelevaatusel kuuluvad masinad, katlad ja abimehhanismid või nende osad, tegema nõutavad puuri-

mised ja muud tehnilise järelevaatuse teostamiseks vajalikud ettevalmistus- ja abitööd. Kuulub kaubalaev tehnilisele järelevaatusele dokis, siis tuleb ta laevaomaniku poolt dokkida.

Tervishoiulise järelevaatuse teostamise võimaldamiseks peab laevaomanik järelevaatuse teostajale näitama ja avama eeskätt kõik laevapersonaalile ja reisijatele määratud, toidu valmistamiseks ja toiduainete ning joogivee tagavarade säilitamiseks kasutatavad laevaruumid.

Need laevaomaniku kohused määratakse lähemalt kindlaks Teedeministri määruses.

§ 12. Kaubalaeva ja ta päraldiste esmakordse tehnilise ja tervishoiulise täisjärelevaatuse peab laevaomanik laskma teostada enne laeva esmakordsele kasutamisele asumist.

Välismaalt omandatud kaubalaeva ja ta päraldiste esmakordse täisjärelevaatuse peab laevaomanik laskma teostada laeva esimesel saabumisel Eestisse, kuid hiljemalt ühe aasta jooksul laeva Eesti lipu alla tuleku päevast arvates. Seda tähtaega võib Veeteede Valitsus pikendada.

§ 13. Välismaalt omandatud kaubalaevale mahuga üle 100 bruto-registertonni võidakse välja anda Eesti liputunnistus ainult siis, kui laeval on Eesti või selle riigi kompetentse asutise või isiku poolt, kelle lippu laev viimati kandis, või neis riikides tunnustatud klassiseltsi poolt väljaantud ja veel kehtivad sõidukõlvulisuse tunnistused laevakere, ruumide, pealeehitiste, katelde, masinseadiste, varustise ja laevaseadmete kohta.

§ 14. Pärast esmakordset täisjärelevaatust on laevaomanik kohustatud laskma teostada kaubalaevale ja ta päraldistele tehnilise ja tervishoiulise täisjärelevaatuse perioodiliselt iga nelja aasta järel. Seda tähtaega võib Veeteede Valitsus nõrgemate ja vanemate laevade suhtes lühendada ühe aasta võrra, mis tuleb laevaomanikule teatavaks teha vähemalt kaks aastat enne järgmist täisjärelevaatust.

§ 15. Perioodilise täisjärelevaatuse tähtpäeva arvutatakse eelmise täisjärelevaatuse teostamise viimasest päevast.

Veeteede Valitsus võib mõjuvatel põhjustel edasi lükata perioodilise täisjärelevaatuse tähtpäeva ühe aasta võrra.

Perioodilist täisjärelevaatust võib lasta teostada vastavale tähtpäevale eelneva või järgneva kolme kuu jooksul. Mõjuvatel põhjustel võib Veeteede Valitsus lubada järelevaatuse teostamist kuni kuus kuud enne vastava tähtpäeva saabumist.

§ 16. Kahe täisjärelevaatuse vaheajal peab laevaomanik laskma teostada kaubalaevale ja ta päraldistele perioodiliselt tehnilisi ja tervishoiulisi osajärelevaatusi Teedeministri määruses ettenähtud tähtaegadel.

§ 17. Veeteede Valitsusel ja tema poolt määratud isikutel on õigus teostada kaubalaevale ja selle päraldistele tehnilisi ja tervishoiulisi kontrolljärelevaatusi oma äranägemisel.

Kontrolljärelevaatusel saadud andmete alusel võib Veeteede Valitsus nõuda laevaomanikult, et see laseks teostada laevale või selle päraldistele erakorralise tehnilise osajärelevaatuse.

§ 18. Järelevaatusel ilmnenu puudused peab laevaomanik kõrvaldama Veeteede Valitsuse poolt määratud tähtaja jooksul.

Kui järelevaatusel on ilmnenu sääraseid puudusi, millede olemasolul laeva tuleb selle seaduse mõttes pidada sõidukõlbmatuks, siis võidakse Veeteede Valitsuse direktori korraldusel laeva sadamas kinni pidada ja keelata

laeva, tema osa või päraldiste kasutamist teatud otstarbeks kuni nende puuduste kõrvaldamiseni.

§ 19. Kaubalaeva säärase puuduste ja vigastuste kõrvaldamine, millede olemasolul laeva tuleb selle seaduse mõttes pidada sõidukõlbmatuks, samuti laeva ümberehitamine tema olulistes osades ja kapitaalremondi teostamine peab toimuma selle asutise järelevalvel, kes teostab laeva tehnilist järelevaatuset sõidukõlvulisuse seisukohalt.

§ 20. Veeteede Valitsus võib lubada mõjuvatel põhjustel kaubalaeval sadamast välja sõita enne kaubalaeva säärase puuduste ja vigastuste lõplikku kõrvaldamist, millede olemasolul tuleb laeva selle seaduse mõttes pidada sõidukõlbmatuks, kui laeval on tehtud järelevaatuseteostaja poolt vajalikuks tunnustatud esialgsed parandused ja kui on tarvitusele võetud tema poolt nõutud julgeoleku-vahendid.

Ohtlikult vigastatud või sõidukõlvulisuse seisukohalt oluliste puudustega kaubalaeva võidakse lubada sadamast välja sõita ainult minekuks sinna sadamasse, kus teda kavatsetakse parandada, ja seda ainult pärast loa saamist Veeteede Valitsuselt.

Kui sadamast lubatakse välja sõita mitte täiesti sõidukõlvulisel kaubalaeval, siis antakse laevale vastava märkmega varustatud ajutine sõidukõlvulisuse tunnistus. Ajutises sõidukõlvulisuse tunnistuses märgitakse ära tema kehtivuse ulatus ja tähtaeg.

§ 21. Tehnilise ja tervishoiulise järelevaatusena ja vastavate tunnistuste väljaandmisega seoses olevad kulud tasub laevaomanik takside alusel, mis on määratud Teedeministri poolt kokkuleppel Majandusministriga.

Kui osajärelevaatus toimub Veeteede Valitsuse nõudel, siis kannab laevaomanik järelevaatusena seoses olevad kulud ainult sel juhul, kui teostatud järelevaatusel on avastatud sääraseid puudusi, millede olemasolul laeva tuleb selle seaduse mõttes pidada sõidukõlbmatuks.

3. peatükk.

Tunnustatud klassiselti järelevaatusetele kuuluvad laevad.

§ 22. Veeteede Valitsuse kaudu teostatavast tehnilisest järelevaatuset on vabad prahilaevad nende laevaosade ja -päraldiste suhtes, mis kuuluvad Teedeministri määrmuses loendatud klassiseltide tehnilisele järelevaatusetele seltsi reeglite kohaselt.

§ 23. Teedeminister võib oma määrmusega vabastada Veeteede Valitsuse kaudu teostatavast tehnilisest järelevaatuset reisijatelaevu nende laevaosade ja -päraldiste suhtes, mis on tema määrmuses loendatud klassiselti poolt inimelu kaitse kohta käiva rahvusvahelise konventsiooni ja seltsi reeglite kohaselt järele vaadatud ja korras leitud olevat.

§ 24. Veeteede Valitsuse kaudu teostatavast tehnilisest järelevaatuset vabastatud laevaosadele ja -päraldistele on Veeteede Valitsus õigustatud korraldama kontroll-järelevaatusi § 17 ettenähtud järeldustega.

§ 25. Klassiselti poolt teostatud järelevaatusete kohta väljaantud tunnistused asendavad Veeteede Valitsuse poolt väljaantavaid vastavaid tunnistusi.

§ 26. Klassiselti tunnustamise võib Teedeminister teha sõltuvaks sellest, et klassiselti järelevaatuseteostamisel kinni peaks selles seaduses ettenähtud alustest ja Teedeministri poolt määratud tingimustest.

4. peatükk.

Välismaa kaubalaevade järelevaatatus.

§ 27. Kui Eesti sadamas peatuva välismaa kaubalaeva sõidukõlvulisuses tekib põhjendatud kahtlus, siis on Veeteede Valitsus õigustatud laskma teostada selle laeva suhtes sõidukõlvulisuse järelevaatuse vajalikus ulatuses Eesti laevadega ühesuguses korras ja alustel. Tehtud korraldusest teatatakse koos seda tinginud põhjustega selle maa konsulile, kus laev on registritud.

§ 28. Välismaa kaubalaeva järelevaatusega seoses olevad kulud kannab laevaomanik ainult siis, kui teostatud järelevaatusel on avastatud sääraseid puudusi, millede olemasolul laeva tuleb selle seaduse mõttes pidada sõidukõlbmatuks.

§ 29. Avastatud puuduste kõrvaldamine, samuti sadamast väljasõidu- loa andmine toimub § 18—20 ettenähtud korras. Järelevaatuse kulude tasumiseni peetakse välismaa laev sadamakapteni poolt sadamas kinni.

5. peatükk.

Seaduse kehtkond.

§ 30. Selle seaduse eeskirjad on kohaldatavad ainult kaubalaevadele mahuga vähemalt 20 bruto-registertonna.

Sõidukõlvulisuse järelevaatust kõigi teiste kaubalaevade, samuti ujuvabinõude suhtes, kui viimaseid kasutatakse kaubanduslikuks, tööstuslikuks või kalanduslikuks otstarbeks, teostatakse Teedeministri määrmuses ettenähtud korras ja tähtaegadel.

§ 31. Spordiks või isiklikuks lõbusõiduks kasutatavate laevade ja teiste ujuvabinõude suhtes, kui nad on registritud jahtklubis või muuni- melistes veespordiühinguis, teostatakse sõidukõlvulisuse järelevaatust klubile või ühingule Teedeministri poolt kinnitatud eeskirjade kohaselt. Järelevaatet selle kohta teostavad eeskätt sadamakaptenid ja Veeteede Valitsuse inspektorid.

II.

See seadus pannakse kehtima eriseadusega.

Tallinnas, 13. oktoobril 1937.

K. Päts
Riigihoidja.

N. Viitak
Teedeminister.

697. Tunnustatud hobusetõugude aretuse piirkondade ja ulatuse määrus

Antud Põllutööstusministri poolt 6. oktoobril 1937.

Alus: Hobusekasvatuse seaduse (RT 64 — 1935) § 1 ja 24.

§ 1. Tunnustatud hobusetõugude plaanikindla aretustöö kindlustamiseks määratakse tunnustatud hobusetõugudele aretuspiirkonnad.

§ 2. Tunnustatud hobusetõugude aretuspiirkondadeks on:

- 1) eesti hobustel — kogu Vabariigi territoorium, eeskätt aga saared, mere ning Peipsi rannik;

2) tori, ardenni ja ratsahobustel — kogu Vabariigi territoorium, välja arvatud saared;

3) orlovi ja ameerika traavlitel — Harju- ja Petserimaa.

§ 3. Tunnustatud tõugu sugutäkkudega lubatakse paaritada teistele isikutele kuuluvaid mäsasid:

1) eesti hobuste suguraamatusse märgitud täkkudega:

- a) eesti hobuste suguraamatusse märgitud mäsasid,
- b) eesti tõugu sugutäkkude märkimata järglasi ja
- c) eesti hobuse ilmega märkimata mäsasid;

2) tori hobuste suguraamatusse märgitud täkkudega:

- a) tori hobuste suguraamatusse märgitud mäsasid,
- b) tori tõugu sugutäkkude märkimata järglasi ja
- c) tori hobuste ilmega märkimata mäsasid;

3) ardenni hobuste suguraamatusse märgitud täkkudega:

- a) ardenni hobuste suguraamatusse märgitud mäsasid,
- b) ardenni tõugu sugutäkkude märkimata järglasi,
- c) ardenni hobuse ilmega märkimata mäsasid ja
- d) kõiki teisi külmaverelise hobuse ilmega märkimata mäsasid;

4) ratsahobuste suguraamatusse märgitud täkkudega:

- a) ratsahobuste suguraamatusse märgitud mäsasid,
- b) ratsa-sugutäkkude märkimata järglasi,
- c) kuni 1937 a. tori hobuste suguraamatu „B“ osasse märgitud mäsasid ja
- d) ratsahobuste kasvatamiseks sobivaid soojaverelisi märkimata mäsasid;

5) traavlite suguraamatusse märgitud täkkudega:

- a) traavlite suguraamatusse märgitud mäsasid,
- b) traavlitest põlvnevaid märkimata mäsasid ja
- c) traavlite ilmega märkimata mäsasid.

§ 4. Hobusetõugude ristamisega on lubatud katsetada: Riiklikul Hobusekasvandusel — Toris, Sõjamineisteriumi Hobusekasvandusel — Vorbuses ja Tartu Ülikooli Katsetallil.

Üksikud isikud võivad tõugude ristamisega katsetada, kasutades teistele isikutele kuuluvaid hobuseid, ainult Põllutöomineisteriumi eriloal.

Põllutöomineisteriumi eriloal võib kasutada korduvat ristpaaritust neis Põllutöökoja Põllumeeste Konventide piirkondades, kus Põllutöökoja Põllumeeste Konventi täiskogu esitab Põllutöomineisteriumile sellekohased katsete ja kohalikkude tarvidustega põhjendatud otsused ristpaarituse vajadusest.

§ 5. Käesoleva määruse täitmise järelevalvet teostab Põllutöomineisterium Põllutöökoja, hobuste tõuseltside ja hobuste suguraamatu usaldusmeeste kaasabil.

§ 6. Põllumajanduse osakonna direktoril on õigus anda juhtnööre käesoleva määruse teostamiseks.

§ 7. Käesolev määrus hakkab kehtima 1. jaanuaril 1938.

Põllutöominister A. Tupits.

Põllumajanduse osakonna direktor K. Liidak.

698. Metsade ja maade kaitsemetsaks tunnustamise määrus.

Antud Põllutööministri poolt 27. septembril 1937.

A l u s: Metsaseaduse § 10 (RT 45 — 1934).

Määrán kaitsemetsaks Harjumaal, Harku vallas Kadaka külas asuva „Kivinuka nr. 1“ (kinnistu nr. 1189) oleva puistu lõunapoolne osa umbkaudse pindalaga 3,0 hektaari, mis on piiratud põhjast sama talu metsaga, idast Kivinuka nr. 1-b talu piiriga, lõunast Nõmme linna administratiiv-piiriga ja Kräbsu nr. 2 talu piiriga ja läänest Asunduskomisjoni maadega ning looduses piirimärkidega tähistatud.

Mainitud kaitsemets kuulub Juhan Annusele.

Põllutööminister A. Tupits.

Riigi Maade ja Metsade Valitsuse direktor J. Luik.

699. Tariifinõukogu otsus 24. septembrist 1937 Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 432 p. 6.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eesti—NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 (RT 12 — 1933, täiendused RT 90 ja 98 — 1934) II osas lisa nr. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

Lisa nr. 1.

Transiittariifimäärad NSVL teeosa eest kaupade veol Eestist Soome, transiidina NSVL kaudu.

Positsioon	Kauba nimetus	Kaalumäär tonn.	100 kg maksumäär (sentides)	
			veo korral raudteevagunites	veo korral eravagunites
1	Bensiin	10	78	72
		15	71	65
2	Põlevkiviõli:			
	a) põletisaineks . . .	10	71	65
		15	50	43
	b) puu immutamiseks	10	56	48
		15	50	43
3	Bituumen (asfalt) . . .	5	61	53
		10	56	47
		15	48	38
4	Kartulid, värsked . . .	15	50	—
5	Õunad, värsked	5	61	—
		10	56	—
		15	50	—

Kaupade veo korral eravagunites saatekirja kaubanimetuse lahtris tehakse märkus „eravagun“.

Veomaks arvutatakse kaalu (kilogrammide) pealt. Saadetise kaal tehakse ümmarguseks ülespoole kuni täie 100 kg.

Selle tariifi järgi saadetise tõelikuks kaaluks loetakse kaal, mis on ümmarguseks tehtud kuni täie 100 kg.

Saadetise tõelikule kaalule vastavate maksumäärade järgi arvatud veomaks ei või ületada veomaksu, mis on arvatud järgmise suurema kaalumäära eest selle jaoks ettenähtud maksumäärade järgi.

Kaupade veol vagunites kandejõuga alla 15 tonni, veomaks arvutatakse, kui see osutub odavamaks, 15-tonni saadetise maksumäärade järgi saadetise tõelikult kaalult, kuid mitte vähem, kui vaguni kandejõult.

II.

Käesolev otsus loetakse maksvaks 1. jaanuarist 1937.

Tariifinõukogu juhataja Teedeminister N. Viitak.

Sekretäri eest A. Suurthal.

Otepää linnavolikogult 5. mail 1937 vastu võetud ja Siseministrilt 22. mail 1937 kinnitatud

700. Sundmäärus Otepää linnas asuvates ärides ja tööstuslikes käitistes töötavate isikute tervisliku seisukorra järelevalve kohta.

Antud Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928) põhjal.

§ 1. Kõikides linna piirides asuvais restoranides, tee- ja söögimajades, kohvikuis, võõrastemajades, öömajades, pagariärides, toiduainete valmistamiskohtades ja kauplustes, kus müüakse leiba, piima, võid, puuvilja, vorsti ja teisi lahtiselt müüdavaid toiduaineid, võivad töötada ainult need isikud, kes ei põe nahahaigusi, paiseid ega nakkushaigusi, kes ei ole nakkushaiguste-kahtlased ega nakkushaiguste idude kandjad ja kelle elukorteris ei ole ägedaid nakkushaigusi põdevaid haigeid.

§ 2. Paragrahv 1 nimetatud äridesse tegevusse astuja isik peab äriomanikule esitama arstitunnistuse selle üle, et tema ei põe § 1 tähendatud haigusi; äritegevuses olemiseajal peab igal äripidajal ja teenijal olema alaline kaustik, kuhu järgmised andmed sisse kantakse: 1) isiku perekonna- ja eesnimi, 2) sünniaeg, 3) teenistukoht, 4) arstliku järelevaatuse aeg, 5) arsti otsus järelevaadatu tervisliku seisukorra üle ja linnaarsti allkiri.

§ 3. Ärides teotsevad isikud peavad olema puhtad ja kained ning korralikult rietatud.

§ 4. Paragrahv 1 loendatud ärides töötavad isikud kuuluvad arstlikule järelevaatusele: võõrastemajades, restoranides ja öömajades vähemalt üks kord iga kahe kuu jooksul, kõigis teistes ärides — vähemalt üks kord iga kolme kuu jooksul.

§ 5. Arstlikul järelevaatusel leitud § 1 tähendatud haigust põdevad isikud eemaldatakse linnaarsti korraldusel äritegevusest.

§ 6. Tähtajalised sunduslikud arstlikud järelevaatused ja vajalikud uurimused viiakse läbi äripidaja või teenija enese kulul ja äri eest vastutav isik on kohustatud selle järele valvama, et kõik äris teotsevad isikud määruses

ettenähtud korras oleksid järele vaadatud ja et kõikidel § 1 ettenähtud haiguste puhul haiged viibimata saadetak arstlisele ülevaatusele.

§ 7. Linnaarstil on õigus kõikide sunduslikule järelevaatusele kuuluvate isikute juures toimetada arstlikku järelevaatust ka väljaspool § 4 tähen-
datud tähtaegu, välja kutsudes neid selleks määratud ametiruumi. Niisugune järelevaatus sünnib tasuta.

§ 8. Linnaarstil ja selleks määratud järelevalveametnikul on õigus kontrollida käesoleva sundmääruse nõuete täitmist.

§ 9. Käesoleva sundmääruse rikkumises süüdlased langevad karis-
tuse alla seaduses ettenähtud korras.

§ 10. See sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast Riigi Tea-
tajas avaldamist.

Linnapea J. Niklus.

Sekretär J. Tinniste.

Valga ajutise maavalitsuse poolt 14. septembril 1937 vastu võe-
tud ja Siseministrilt 7. oktoobril 1937 kinnitatud

701. Valga maavalitsusele võetavate maksude määrus.

Alus: Valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse §§ 37, 46—51 ja 53 (RT 18/19 — 1920 seadus 83; RT 3 — 1921 seadus 19), Vallaseaduse § 151—153 (RT 32 — 1937 art. 310), Põhiärimaksu kohta muudatuste seaduse § 4 (RT 44 — 1928 art. 256, teise osa IV j.) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5, 6 ja 11 (RT 5 — 1934 art. 40).

I. Maks tööstus- ja kaubandusettevõtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linnade ja alevite piire Valgamaal asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud tasuma maavalitsuse heaks lisapõhi-
ärimaksu 50% suuruses riigi-põhiärimaksu (patendimaksu) määrast.

§ 2. Lisapõhiärimaks tuleb tasuda Eesti Panga Valga Osakonda maa-
valitsuse arvele ühelajal äritunnistuse võtmisega.

II. Laskeriistade lubade maks.

§ 3. Laskeriistade (tulirelvade) lubade andmisel võetakse maavalit-
suse heaks maksu 50 senti aasta kohta.

§ 4. Maks tasutakse enne lubade väljaandmist või nende kehtivuse
pikendamist kas politsei konstaablile või kohalikule vallavalitsusele. Politsei konstaablid annavad nendele makstud maksud hiljemalt järgneva kuu 3. päe-
vaks edasi kohalikule vallavalitsusele, kes need summad ühes otseselt valla-
kassa laekunud maksusummadega edasi annavad maavalitsuse kassale hilje-
malt järgneva kuu 10. päevaks pärast maksu laekumist.

III. Lõbustusmaks.

§ 5. Kõikidelt avalikkudelt maksulistelt pidustustelt, lõbustustelt ja
ettekannetelt, samuti ka maksulistelt perekonnaõhtutelt, mis peetakse Valga-
maal valdade piires, välja arvates laadalõbustused, võetakse maavalitsuse
heaks lõbustusmaksu järgmiselt:

1) hariduslikkudelt, kunstilistelt, heategevatelt ja kaitseliidu organisat-
sioonide pidustustelt, lõbustustelt ja ettekannetelt 10% pääsmete hinnast;

2) kõigilt teistelt organisatsioonidelt ja asutistelt, mis pole loetletud eelmises (1) punktis, igasugustelt pidustustelt, lõbustustelt ja ettekannetelt — 20 % pääsmete hinnast;

3) kõigilt pidustustelt ja ettekannetelt, mis korraldatakse üksikute isikute poolt — 30% pääsmete hinnast.

§ 6. Lõbustusmaksust on vabastatud kõik koolide ja tuletõrje ühingu poolt ainult koolide või tuletõrje ühingute heaks korraldatud peod. Peod ja lõbustused, mis korraldatakse koolide või tuletõrje ühingute poolt kas osaliselt või täieliselt mõne teise asutise, organisatsiooni või isiku heaks, kuuluvad lõbustusmaksule vastavalt sellele asutisele, organisatsioonile või isikule, kelle heaks kas osaliselt või täieliselt pidu korraldati.

§ 7. Erakorralistel juhtudel on maavalitsusel õigus majandusosakonna juhataja ettepanekul vabastada üksikuid pidustusi, lõbustusi ja ettekandeid lõbustusmaksust või vähendada § 5 ette nähtud maksu määra.

§ 8. Vaidluse korral määrab maavalitsus kindlaks, millised organisatsioonid nimelt kuuluvad hariduslikeks, kunstilisteks ja heategevate hulka lõbustusmaksu määra suhtes.

§ 9. Ühes maavalitsuse heaks võetava lõbustusmaksuga tuleb tasuda piduelt ja etendustelt Eesti Punase Risti heaks võetava lõbustusmaksu seaduse § 1 (RT 109/110 — 1925) ja Eesti kultuurkapitali seaduse § 7 (RT 109/110 — 1925 seadus 47) alusel E.P.R. lõbustusmaksu 10% maavalitsuse heaks võetava lõbustusmaksu (§ 5) summa suurusest ja kultuurkapitali maksu samuti 10% maavalitsuse heaks võetava lõbustusmaksu suurusest.

§ 10. Eesti Punase Risti lõbustusmaksust on vabad sellased etendused ja peod, mis korraldatakse hariduslikeks või heategevateks organisatsioonidelt või mille tulu läheb hariduslikuks või heategevaks otstarbeks (RT 109/110 — 1925 seadus 62 § 1).

§ 11. Kultuurkapitali maksust on vabad sellased etendused ja peod, mida korraldavad hariduslikud, kunstilised ja heategevad organisatsioonid või mille tulu läheb kultuuriliseks või heategevaks otstarbeks (RT 109/110 — 1925 seadus 47 § 7).

§ 12. Pääsmed ja kutsekaardid pidudele ja etendustele pääsmiseks peavad olema raamatusse köidetud, kontsude küljest rebitavad ja nummerdatud järjekorranumbritega. Pääsmetel või kutsekaartidel ja nende kontsul peab olema kirjutatud või trükitud: lõbustuse korraldaja nimetus, lõbustuse aeg ja koht ning pääsme või kutsekaardi hind.

§ 13. Pidude ja etenduste korraldajad on kohustatud hiljemalt viimasel vallavalitsuse tööpäeval enne peo toimumist kohalikus vallavalitsuses registreerimiseks esitama peo pääsmed või kutsekaardid.

Vallavalitsus registreerib pääsmed või kutsekaardid vastavasse pidude registreerimise raamatusse, tõendab pääsmete või kutsekaartide raamatu viimase lehekülje kontsul nende arvu ja varustab pääsmed ja kutsekaardid vallavalitsuse pitsati jälgendiga.

§ 14. On keelatud müüa ja müügil pidada registreerimata ning vallavalitsuse pitsati jälgendita pääsmeid ja kutsekaarte, samuti on keelatud müüa pääsmeid ja kutsekaarte kallimalt, kui neil näidatud hind, ja tarvitada müügiks pääsmete või kutsekaartide kontse, kontramärke või juba müügil olnud pääsmeid ja kutsekaarte.

§ 15. Kümne päeva jooksul pärast peo või etenduse toimumist on selle korraldaja kohustatud esitama pääsmete või kutsekaartide kontsud ja müümata pääsmed või kutsekaardid peo asukoha vallavalitsusele kontrollimiseks ja ühtlasi ära tasuma maavalitsuse heaks võetava lõbustusmaksu ühes Eesti Punase Risti ja kultuurkapitali maksuga, vastasel korral nõuad vallavalitsus lõbustusmaksud sisse, kui võlad, kahekordses suurus.

§ 16. Kõigilt väljastpoolt peo asukoha valda pärit olevatelt lõbustustele jne. korraldajailt, samuti nendelt oma valla organisatsioonidelt ning isikutelt, kellest võib arvata, et neilt maksu kättesaamine on pärast väga raske või võimatu, — võtab vallavalitsus registreeritud pääsmete ja kutsekaartide arvu järgi lõbustusmaksu ette sisse. Müümata jäänud pääsmete lõbustusmaksu osa annab vallavalitsus pärast kontrollimist (§ 15) maksnikule tagasi.

§ 17. Järelevalvet lõbustusmaksu asjas määrase täitmise üle teostab peale politsei veel maavalitsus oma esindajate (kontrolöride) kaudu. Kontrolöril on õigus vabalt maksuliste lõbustuste ning perekonnaõhtute kohale ilmuda ja pääsmete ning kutsekaartide kontrollimist kassa- ja lõbustusruumides toimetada. Pidude korraldajad või nende esindajad või asemikud on kohustatud kontrolöridele kõiki nende ametikohustuste juures vajalikke teateid andma ja nõutavaid pääsmeid, kutsekaarte ning raamatuid esitama.

§ 18. Kõik maksuliste pidude, etenduste ja perekonnaõhtute korraldajad, kes rikuvad käesoleva määrase §§ 12, 14 ja 17 nõudeid, võetakse vastutusele KrS § 122 põhjal, kui seadustes pole ette nähtud teist karistust.

§ 19. Laekunud lõbustusmaksud ühes Eesti Punase Risti ja kultuurkapitali heaks võetavate maksudega peavad vallavalitsused edasi andma maavalitsuse kassale hiljemalt järgneva kuu 10. päevaks pärast maksu laekumist.

IV. Kantseleimaks.

§ 20. Maavalitsuse kantseleile tuleb tasuda igasugustelt tunnistustelt kui ka allkirjadelt, lepingutelt, ärakirjadelt ja väljavõtete tõestamistelt 25 senti, kusjuures igalt tõestatavalt paberilehelt maks arvestatakse ja lehekülje peale arvatakse 25 rida. Tõestatavad, milles alla 25 rea, arvatakse ühe lehenä ja kuuluvad 25-sendilisele kantseleimaksule.

§ 21. Eelmises paragrahvis (§ 20) ettenähtud maksu võetakse sellekohaste kantseleimarkide abil, millised kleebitakse ning kustutatakse väljaantavatele tunnistustele, lubadele ja tõestistele.

§ 22. Kantseleimaksust on vabad TKS § 881 ette nähtud tunnistuste nõutamiseks võetavad tõendused ja tunnistused.

V. Lõppmäärusi.

§ 23. Maavalitsusel on õigus anda käesoleva määrase käsitamiseks vajalikke juhiseid ja kehtima panna lähemaid korraldusi määrase teostamiseks.

§ 24. Käesolev maksude määrus hakkab kehtima 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas ja arvates sellest ajast kaotab oma kehtivuse Valga ajutisele maavalitsusele võetavate maksude määrus (RT 96 — 1936 art. 771).

Maavalitsuse abiesimees V. Maidre.

Sekretäri k.t. J. Saul.